

תת"ע 762/09/22 - מדינת ישראל נגד ליאור בסטקר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 22-09-762 מדינת ישראל נ' בסטקר

בפני כבוד השופט הגר אゾלאי אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ליאור בסטקר

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהילך דין בהיעדרו של המבוקש.

א. העובדות ה cruciales לעניין:

- .1. ביום 22.9.21 נערכה כנגד מר ליאור בסטקר (להלן: "המבקר") הودעת תשלום קנס שמספרה 30155133504 (להלן: "הדו"ח") בגין נהיגה בנסיבות העולה על מהירות המרבית המותרת, בוגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
- .2. בהמשך לאמר, המבוקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "מ芬"א") בבקשת להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתוב אישום וזמן למועד הדיון שנקבע ליום 26.10.22 נשלח לכתובה אותה ציין המבוקש בבקשתו להישפט.
- .3. ביום 26.10.22 התקיים דיון אליו לא התיצב המבוקש ולאחר שהוצע אישור מסירה כדין, הורשע המבוקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 2,000 ש"ח (להלן: "פסק הדין").
- .4. ביום 9.11.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

- .5. המבוקש טוען שלא קיבל את הזמן לדין וכי ניתן לראות שאישור המסירה נעדר חתימה.
- .6. המשיבה מתנגדת לבקשתו וטענת לקיומה של חזקת מסירה שכן הזמן לדין נשלח לכתובה עצין המבוקש אף חזר בציגו "לא נדרש" ביום 13.7.22. במצב דברים זה, ובהתחשב בכך שהמבקר לא צריך בدل ראה לפיה אי קיבלת דבר הדואר לא היה תלוי בו, המשיבה סבורה שאין לבקשתו להילן אלא על עצמו.
- .7. עוד טוענת המשיבה שדוחית הבקשה לא תוביל לעיוות דין ומפנה לכך שמדובר בדו"ח מפורט ולדברי הנגה (המבקר) המהווים לשיטתה ראשית הודהה. עוד מצינית המשיבה שהעונש שהוענת על המבוקש מצוי במתחם הענישה.

ג. דין והכרעה:

עמוד 1

לאחר שיעינתי בבקשת ובתגובה לבקשת, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידוחת.

8. סעיף 0130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"גזר דיןו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה בהסכמה התובע".

9. אם כן, בבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 01/9142 איטליה נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליה**").

10. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של הנאשם, הרי שחזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 אינה מחייבת מסירה אישית כי אם חלוף חמישה עשר ימים שליחת הדואר הרשות.

11. בעניינו, עיון באישור המסירה ובפלט מערכת הדעת המשטרתית (כפי שצורפו לתגובה המשיבה) מלמד כי הזימון לדין נשלח בדואר רשום לכתובת שצינה על ידי המבוקש עוד ביום 15.6.22. לפיכך, ומשלחפו חמישה עשר ימים ממועד שליחת דבר הדואר, מתקיימת חזקת מסירה. זאת, אף אם בסופו של יום דבר הדואר לא נדרש על ידי המבוקש (וממילא חתימתו אינה מופיעה על אישור המסירה). לפיכך, נראה כי לא עלה בידיו המבוקש להציג על סיבת מוצדקת לאי התיציבותו לדין.

12. משלא נמצאה סיבת מוצדקת כאמור, علينا לבחון האם דוחית הבקשת עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהմבוקש כלל לא העלה טענה בדבר עיוות דין ואף לא כפר בביצוע העבירה ולא פירט את טענות ההגנה שלו (ראו **הלכת איטליה** - הכלל הוא שעל המבוקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש), הן בהתחשב בדברי הנהג (המבקש) כפי שהם עומדים מהדו"ח: "תוותר לי אני בד"כ שם לב" - דברים מהווים ראשית הודהה והן בהתחשב בגובה הקנס שהושת על המבוקש.

13. **לאור כל האמור לעיל, הבקשת נדחתה.**

המציאות תשליך העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.